

Í MELDRINUM

Snorri Fjallsbak:

Eg spæli komediu viðhvørt

Við hvørt falla orðini harðligari, enn tey eru meint, og til tíðir kenni eg, at eg spæli komediu. Tað sigur seg sjálv, at tað ikki er stuttligt at gera semjur, sum hvørgin parturin er nøgdur við, og tá kunnu falla orð, sum eg sigi við børn míni, at tey ikki skulu siga. Men tá sáttmálin er undirskrivaður er alt agg skjótt gloymt, sigur Snorri Fjallsbak, stjóri á lønardeildini í Fíggjarmálaráðnum

Leo Poulsen

Tað eru ofta tilvildir, ið skapa lívsleiðina hjá fólki, og ein slík tilvild fórðdi eisini við sær, at Snorri Fjallsbak endaði á lønardeildini hjá Fíggjarmálaráðnum, har hann hevur verið leiðari síðani 2005.

– Eg var lærari í Hoydølum í 24 ár, eitt skifti sum rektari. Tað var frá 1989 til 1992. Men hesa tíðina fórði mín leiðsluháttur við sær, at eg hevði fingið allar hinar lærararnar upp á nakkan, og eg valdi tí at stinga í sekkin sum rektari. Og tað eru tað helst aðrir almennir stjórar, sum eisini áttu at gjørt, sigur Snorri Fjallsbak.

Hann helt kortini fram sum lærari, og í 1994 var hann – mest sum av tilvild – endaður á einum aðalfundi hjá fakfelagnum hjá Studenta- og HF-lærarunum.

– Tað var sum at rætta hondina upp. Eg endaði í nevndini, og enn-tá sum formaður, sigur Snorri Fjallsbak.

Har sat hann so í fyra ár fram til 1998.

– Tá hendi so tað, at eg varð

koppaður út. Nevndin skipaði seg sjálv, og tá hendi so tað, at ein annar vildi verða formaður, sigur Snorri Fjallsbak.

Hann sigur, at hevði tað ikki hent, var tað heldur ikki vist, at hann sat sum leiðari fyri lønardeildini hjá Fíggjarmálaráðnum í dag.

– Eg sá so ein dagin eina lýsing

– Vit sita her, fyra fólk, og gjalda mótpartinum fyri at samráðast við okkum, og tað virkar eitt sindur burturvið

eftir einum fulltrúa til Fíggjarmálaráðið í einum av bløðunum, og sendi ein umsókn inn. Og síðani havi eg so verið her, frá 2005 at rokna sum stjóri, sigur Snorri Fjallsbak.

Ráðgeva

Lønardeildin í Fíggjarmálaráðnum er ein rættiliga lítil deild.

– Vit eru fyra fólk, sum starvast her, og nógv av orkuni fer til at ráðgeva arbeiðsgevarum í ymiskum spurningum. Og tað kann so

sigast at vera lagnunnar speisemi, at eg, sum segði upp sum rektari, tí eg dugdi ikki at farast við starvsfólkunum, nú skal sita og ráðgeva arbeiðsgevarum um teirra starvsfólk, sigur Snorri Fjallsbak.

Ein annar partur av starvinum eru umflokkingar at starvsfólki og flokkingar av fólki, sum ikki

passa inn í verandi karmar, og hvørja løn tey skulu hava.

– Vit plaga at siga, at vit eru ovbyrjað og undirmannað, sigur stjórin á lønardeildini.

Hann heldur, at fakfeløgini í mangar mátar hava betri umstøður enn lønardeildin, og hann nevni, at undir samráðingum hava nevndarlimir fri við løn.

– Vit sita her, fyra fólk, og gjalda mótpartinum fyri at samráðast við okkum, og tað virkar eitt sindur burturvið. Men hetta

eru nakrar gamlar ónollur, sum eru komnar inn í sáttmálan, sigur Snorri Fjallsbak.

Og hann kallar tað enn eina ónollu, at pedagogarnir vilja hava við í sáttmálan, hvussu nógv fyrireikingartíð, teir skulu hava.

– Men hetta er ikki eitt sáttmálamál. Eg giti, at tað einki stendur í tínum starvssáttmála

um, hvussu langa tíð tú skal brúka til at fyrirreika eina grein, vísir Snorri Fjallsbak á.

Hann sigur, at sáttmálasamráðingar bert skulu snúgv seg um løn og arbeiðsviðurskifti, men mugu ikki snúgv seg um fólkatørvin ella skipanina á staðnum.

– Og tað meta vit, at kravið hjá Pedagogfelagnum ger, sigur stjórin á lønardeildini.

Keðiligar hendingar

Hann hevur fingist við samráð-

ingar í mong ár, og drúgvu royndirnar hava lært hann bæði eitt og annað.

– Tað er vorðið munandi lættari, eftir at eg lærði, ikki at taka tað persónligt. At byrja við hugsaði eg ofta mítt, tá orðini fullu harðliga. Men eg lærði at skilja, at tað er ikki meg, fólkinu eru ill inn á, tey eru ill inn á stjóran á lønardeildini, og tað eri so eg í lötuni, sigur Snorri Fjallsbak.

Men tað eru eyðvitað keðiligar hendingar.

– Sum til dømis í gjáramorgunin, tá eg var í Útvarpinum og segði, hvat eg helt um verkfallið. Ein tíma seinni kemur ein yvirlýsing frá Samtak, har tey halda tað vera nógv fyri, at Snorri Fjallsbak skal koma við ósannindum í bestu senditíð. Høvdutey sagt, at tey vóru ósamd í tí, eg segði, var tað tað, men at siga at eg lúgvi, er nokk so langt úti, sigur Snorri Fjallsbak.

Tvisturin snúði seg um, hvørt fólk siga seg úr starvi, tá tey fara í verkfall, og stjórin á lønardeildini vísir á, at eitt nú í Danmark eru